

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ З НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ

Інститут державного управління у сфері цивільного захисту

**XV Міжнародний виставковий форум
“Технології захисту/ПожТех–2016”**

МАТЕРІАЛИ

**18 Всеукраїнської науково-практичної
конференції рятувальників**

11-12 жовтня 2016 року

Київ - 2016

Гур'св С.О., Печиборщ В.П., Терент'сва А.В., Близнюк М.Д., Волошин В.Д., Михайловський М.М., Мостіпан О.О., Трофімова К.П. Нормативно-правове забезпечення та реалізації соціального і правового захисту медичних працівників бригад екстреної (швидкої) медичної допомоги при ризиках повсякденної діяльності та за умов ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій	
Демченко Я.А. Стратегії адаптивної поведінки учасників бойових дій	
Добростан О.В., Самченко Т.В., Ратушний О.В., Долішній Ю.В. Можливість попередньої оцінки вогнезахисної здатності вогнезахисних покриттів для ставанських конструкцій на зразках зменшених розмірів	
Доманський В.А. 10-річна діяльність асоціації ветеранів	
Домінік А.М., Сичевський М.І. Дослідження можливості використання теплового ефекту від роботи пожежної помпи для деконтамінації	
Єлісєєв В.Н. До визначення показника залежності ефективності функціонування підрозділів сил цивільного захисту від забезпеченості матеріальними резервами	
Єлісєєв В.Н. До питання визначення ризиків виникнення НС	
Жартовський С.В., Сізіков О.О., Ніжник В.В., Балло Я.В., Копильний М.І. Визначення хімічних показників водних вогнегасних речовин під час їх тривалого перебування в сталевому трубопроводі систем пожежогасіння	
Жуковський С.Є. Організація підготовки та проведення показового комплексного об'єктового навчання з питань цивільного захисту	
Журбинський Д.А., Тарасенко А.В., Куліца О.С. Шляхи удосконалення фінансового забезпечення функціонування та експлуатації систем оповіщення населення про загрозу або виникнення надзвичайних ситуацій	
Ілюченко П.О., Гордєєв М.Д. Європейський підхід до використання стандартизованих полумєневих джерел запалювання номінальних потужностей 50 Вт та 500 Вт	
Ісмагілов І.Н., Ісмагілов А.І. Деякі основи системи хіміко-аналітичного контролю на об'єктах утилізації небезпечних хімічних речовин	
Кибальна Н.А. Використання ситуаційної методики навчання в освітньому просторі навчальних закладів цивільного захисту	
Кирилів Я.Б., Грушовичук О.В. Вплив вічка сітки піногенератора на товщину плівки повітряно-механічної піни	
Климаєв Р.В., Одинець А.В. Реалізація шляхів з удосконалення обліку пожеж в Україні	
Ключка Ю.П., Михайлюк О.П., Олійник В.В. Аналіз результатів при впровадженні директиви 2012/18/ЄС Європейського парламенту і Ради про контроль великих аварій, пов'язаних з небезпечними речовинами (СЕВЕЗО 3)	
Ковалишин В.В., Ковалишин Вол.В., Сорочич М.П., Петровський В.Л. Випробування піноутворювачів типу барс, виготовлених в Україні	
Ковальов О.С. Щодо питання оснащення рятувальників ДСНС та патрульних поліцейських дозиметричними приладами	
Концур А.З., Каряк О.Р. Покращення сорбційних властивостей бетону з метою екологічного захисту довкілля	
Корнієнко О.В., Копильний М.І., Білошицький М.В. Щодо питання застосування загороджувальних смуг, створених із водних розчинів речовин з вогнезахисними властивостями для локалізації пожеж у природних екосистемах	
Костенко В.К., Майборода А.О., Покалюк В.М. Важливість захисту рятувальників від впливу тепла та пропозиції щодо покращення захисту	
Костенко В.К., Покалюк В.М. Підвищення ефективності захисту рятувальників від інтенсивного теплового випромінювання	

	Кравців С.Я., Соболь О.М. Ризик, як одна надзвичайних ситуаціях
122	Кришганович Р.М., Оніщенко Н.В. Психологія фахівців груп піротехнічних робіт ДСНС України
125	Кулаков О.В. Національні особливості нормування блискавкозахисту будівель та споруд
128	Куций О.А. Управління кар'єрою спеціалістів ДСНС системи їх підготовки
129	Лаврівський М.З., Якубовська А.С. Влаштування за мінералізованих смуг, як спосіб гасіння лісових низових пожег
132	Левтеров А.А. Определение целевой функции о пунктов дистанционного мониторинга с применением вычислений
134	Литвиновський Є.Ю., Павленко В.В. Пілотажне впровадження віртуального навчально-методичного середовища
136	Луценко Ю.В. Запобігання утворенню вибухової завантаженні коксових печей
139	Матвійчук Д.Я. Виявлення основних тенденцій змін у сфері цивільного захисту в Україні за результатами проведеного моніторингу за 6 років
142	Медвідь А.П. Управління персоналом у сфері цивільного захисту в умовах
145	Мельник О.Г., Мельник Р.П., Гончар С.В. Удосконалення методів для прогнозування пожеж у житловому секторі
147	Миронець С.М. Оцінка і прогноз психологічного стану міжнародних гуманітарних місій
150	Мирошник О.М., Землянський О.М., Куценко С.В. Визначенні місць розташування пожежних автомобілів способом перекачування
153	Михайлов В.М. Організація виконання завдань з цивільного захисту в умовах надзвичайних ситуацій підрозділами національної пожежо-рятувальної служби Республіки Польща
155	Мірко Н.В. Кейс метод: розвиток та перспективи в цивільному захисті
158	Назаренко І.І. Основні компоненти та рівні сформованості рятувальників до надання домедичної допомоги в умовах надзвичайної ситуації
160	Назаренко М.М. Визначення пріоритетів робочих місць в управлінні менеджменту для керівника
162	Нуянзін В.М., Ковальов А.І., Ведула С.А., Нестерук О.В., Жаврук П.С. Визначення вогнезахисної здатності вогнезахисних металевих конструкцій після 3-річного впливу пріоритетних факторів
166	Овсяник В.М. До питання соціокультурних аспектів цивільного захисту
168	Оніщенко Н.В. Особливості світосприйняття людини в умовах надзвичайної ситуації
171	Остапов К.М., Сенчихин Ю.Н. Разработка тактики тушения пожара с помощью принятия решений рационального (оптимального) в работе двумя стволами, подающими ГОС в очаг пожара
172	Островерх О.О., Ковалецька Т.М. Педагогічні умови формування професійних компетенцій фахівців у сфері цивільного захисту
175	

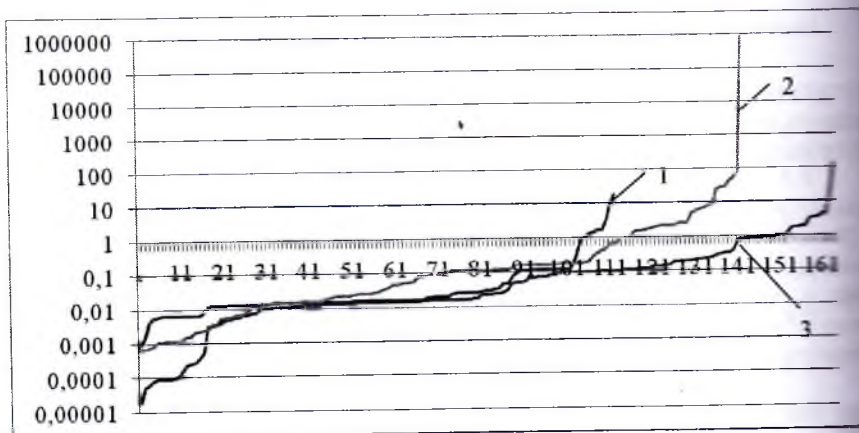

Рис. 3. Відносна маса небезпечних речовин на ОПН в Кіровоградській, Івано-Франківській та Рівненській області в порядку зростання (маса речовин на об'єкті/порогова маса): 1 – Рівненська обл.; 2 – Івано-Франківська обл., 3 – Кіровоградська обл.

Таким чином, впровадження алгоритму [2] на території України призвело до зменшення кількості ОПН більш ніж в 10 разів, а разом з тим і кількості об'єктів високого ступеню ризику, до яких вживаються планові державного нагляду (контролю) з періодичністю один раз на рік.

З іншого боку, додаткового вивчення потребує потенційне зростання ризиків від пом'якшення вимог до об'єктів, що більше не будуть являтися та збільшення інтервалів перевірок на цих об'єктах.

Цитована література

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 11 липня 2002 року „Про ідентифікацію та декларування об'єктів підвищеної небезпеки”.
2. Директива 2012/18/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 4 2012 р. „Про контроль значних аварій, пов'язаних із небезпечними речовинами”.

Ковалишин В.В., Ковалишин Вол.В.,
Сорочич М.П., Петровський В.Л.

ВИПРОБУВАННЯ ПІНОУТВОРЮВАЧІВ ТИПУ БАРС, ВИГОТОВЛЕНИХ В УКРАЇНІ

Найчастіше при ліквідації пожеж легкозаймистих і горючих речовин в Україні використовується повітряно-механічна піна, генерована з розчинів піноутворювача загального призначення піногенераторами низької

середньої кратності. Застосування піни забезпечує успіх гасіння у закритих та напівоткрытих просторах, але на відкритому просторі ефективність її впливу вітру та конвективних потоків пожежної дальності подавання такої піни генераторами низької кратності забезпечує більш вузьку, порівняно з піною середньої кратності. Відомі генератори піни, в яких струмінь піни виконує функцію транспортування струменя піни піногенератори виробництва НПО „Сопот”, ПЛІСК-700, ПЛІСК-800 розроблені Львівською фірмою „Союз” (ЛДУ БЖД). Велика безпека життєдіяльності, з яких отримують піною відіграють піноутворювачі, з яких отримують піною.

В Україні застосовувались і зараз продовжують застосовуватися піноутворювачі загального призначення [1, 2]: НВП „Пірена”, Україна); „Барс S-1” (РФ); PYROCOOL („Орхідекс”, Німеччина, ТОВ „Білорусь”), „Софір” (ТОВ „Фірма „Союз”, Україна) та ін.

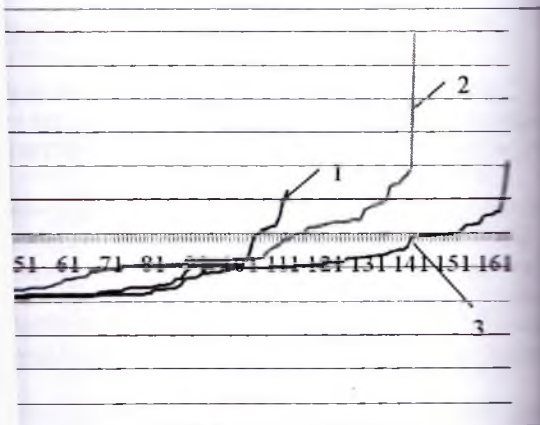
За кордоном набули широкого застосування піноутворювачі типу AFFF.

Складові піноутворювачів спеціального призначення таким чином, щоб надати їм бажаних та необхідних властивостей, підвищення стійкості піни до зневодження, руйнування під дією неполярних і (або) органічних випромінювання полум'я та нагрітих металів, морозостійкості, забезпечення придатності до використання в умовах, де можлива утворення плівки на поверхні тощо.

Як правило, піноутворювачі спеціального призначення мають високу вартість, ніж піноутворювачі загального призначення.

До піноутворювачів спеціального призначення в Україні належать фторсинтетичні пінні концентрати (піноутворювачі типу „AFFF”), наприклад: „Dr. Sthamer”, Німеччина); SFPM 6/6, „TRIDON”, Франція); ET FEU SAS” (Франція); Bilden AFFF, (Турція); AMBALAJ SAN. Ve TIC. LTD. STI (Турція); „Orchidee International GmbH” (Німеччина); концентрат морозозахисний TOWALEX AFFF, (Італія); Софір AFFF (ТОВ „Софір”, Україна) та ін.

В Львівському державному університеті імені Івана Франка проводяться випробування нових піноутворювачів виготовлених з розчинів типу S-1 загального призначення та Барс AFFF-1 (спеціального призначення).

зпечених речовин на ОПН в Кіровоградській, Рівненській області в порядку зростання ктї/порогова маса): 1 – Рівненська обл.; 2 – Рівненська обл., 3 – Кіровоградська обл.

зня алгоритму [2] на території України прк більш ніж в 10 разів, а разом з тим і кїл мизику, до яких вживаються планові зї з періодичністю один раз на рік. юго вивчення потребує потенційне зрост до об'єктів, що більше не будуть являтися рок на цих об'єктах.

іністрів України від 11 липня 2002 року ання об'єктів підвищеної небезпеки". Європейського Парламенту і Ради від 4 ічних аварій, пов'язаних із небезпе

л.В., П.

ПІНОУТВОРЮВАЧІ ТИПУ БАРС, ВЛЕНИХ В УКРАЇНІ

ї пожеж легкозаймистих і горючих р'яно-механічна піна, генерована з ризначення піногенераторами низьк

середньої кратності. Застосування піни середньої кратності, як правило, забезпечує успіх гасіння у закритих та напівзакритих технологічних об'ємах, але на відкритому просторі ефективність її застосування знижується внаслідок впливу вітру та конвективних потоків пожежі. Значним недоліком є низька дальність подавання такої піни генераторами типу ГПС (6-8 м). Використання піни низької кратності забезпечує більш високу дальність подавання, але меншу, порівняно з піною середньої кратності, ефективність гасіння пожежі. Відомі генератори піни, в яких струмінь піни низької кратності виконують функцію транспортування струменя піни середньої кратності, зокрема, піногенератори виробництва НПО „Сопот”, фірми Blizzard, а також установка ПЛСК-700, ПЛСК-800 розроблені Львівським державним університетом безпеки життєдіяльності (ЛДУ БЖД). Велике значення при гасінні пожеж піною відіграють піноутворювачі, з яких отримана піна.

В Україні застосовувались і зараз продовжують використовуватись багато піноутворювачів загального призначення [1, 2]: Сніжок-1, Пірена (1-4) (ТОВ НВП „Пірена”, Україна); „Барс S-1” (ТОВ „Вогнезахист”, Україна); PYROCOOL („Орхідек”, Німеччина, ТОВ „Пайрокул” Україна); „Бар'єр” (Білорусь), „Софір” (ТОВ „Фірма „Союз, Лтд”, Україна), „Альпен” (ТОВ „Алхім”, Україна) та ін.

За кордоном набули широкого використання плівкоутворювальні піноутворювачі типу AFFF.

Складові піноутворювачів спеціального призначення розробляються таким чином, щоб надати їм бажаних та необхідних властивостей. Це може бути підвищена стійкість піни до зневоднювання, зниження швидкості її руйнування під дією неполярних і (або) полярних рідин чи теплового випромінювання полум'я та нагрітих металевих конструкцій, підвищення морозостійкості, забезпечення придатності до застосування з морською водою, можливість утворення півки на поверхні горючих (легкозаймистих) рідин тощо.

Як правило, піноутворювачі спеціального призначення мають більш високу вартість, ніж піноутворювачі загального призначення.

До піноутворювачів спеціального призначення, які використовуються в Україні належать фторсинтетичні плівкоутворювальні піноутворювачі (піноутворювачі типу „AFFF”), наприклад: „Sthamer AFFF (виробник фірма „Dr. Sthamer”, Німеччина); SFPM 6/6, „TRIDOL 6-10 0C (AFFF)”, (фірма „EAU ET FEU SAS” (Франція); Bilden AFFF, (фірма 'BILDEN KIMYA SAGLIK AMBALAJ SAN. Ve TIC. LTD. STI' (Туреччина); Рутоскоол AFFF (фірма 'Orchidee International GmbH' (Німеччина), Пайрокул (Україна); пінний концентрат морозозахисний TOWALEX AFFF1% MASTER), фірма 'SaboFoam S.r.l.' (Італія); Софір AFFF (ТОВ , Україна), Барс AFFF-1 („Вогнезахист”, Україна) та ін.

В Львівському державному університеті безпеки життєдіяльності провели випробування нових піноутворювачів виготовлених в Україні типу Барс (Барс S-1 загального призначення та Барс AFFF-1 спеціальний, плівкоутворювальний, піноутворювач).

Піноутворювачі загального призначення застосовують для гасіння на промислових, громадських об'єктах, у житловому секторі, транспортних засобах. Синтетичний піноутворювач загального призначення Барс S-1 призначений для отримання піни низької та середньої кратності з змочувальних розчинів під час змішування з водою у відповідних співвідношеннях (як правило 6%). Призначений для гасіння пожеж класів А (підкласи А1, А2) і В (підклас В1) згідно з ГОСТ 27331, тобто твердих горючих речовин і матеріалів (за винятком тих, які вступають до хімічної взаємодії з водою) та водорозчинних горючих рідин.

Барс S-1 може змішуватись тільки з подібними собі синтетичними піноутворювачами. Піноутворювачі придатні до застосування усіма технічними засобами пожежогасіння: вогнегасники, установки водяного та пінного пожежогасіння, пожежні автомобілі, тощо. У разі застосування піноутворювачів загального призначення для гасіння нафти та нафтопродуктів використовуються піна середньої кратності для отримання, використовуються стволи типу ГПС. Робочі розчини піноутворювачів загального призначення для отримання піни середньої кратності подаються за правилом, під тиском 0,4-0,6 МПа, що забезпечить дальність струменя до 10 метрів, а це відповідно впливає на безпеку працюючих пожежників, та створює можливість пожежно-рятувальних підрозділів. Для збільшення довжини струменів можна використовувати генератори комбінованої піни типу ПЛСК (пінний лафетний ствол комбінований). Декілька таких стволів в Україні розроблено - ПЛСК-200, ПЛСК-700, ПЛСК-800 і випробувано, та проводиться дослідна експлуатація в пожежно-рятувальних підрозділах. Стволи використовувались при гасінні резонансних пожеж на станції Океан в Львівській області, нафтобази у Львові по вул. Пластовій та ін.

У випадку використання плівкоутворювальних піноутворювачів Барс AFFF-1 для гасіння ЛЗР та ГР можна використовувати піну низької кратності застосуванням стволів СВП. Довжина таких струменів може сягати більше 20 м залежно від тиску на стволі, та й тиск може бути на стволі набагато більшим ніж 0,7 МПа, так як кратність піни при гасінні AFFF-1 горючих рідин основного значення. При застосуванні плівкоутворювальних піноутворювачів Барс AFFF-1 поверхня горючої рідини ізолюється за рахунок утворення на водній плівки, яка перешкоджає випаровуванню. Це забезпечує швидке гасіння рідини, високий опір повторному займанню від дії розпечених металів на поверхню. Піна майже не втрачає вогнегасної та ізолювальної властивості під час контакту з водонерозчинними горючими рідинами. Її можна покласти безпосередньо на їхню поверхню.

На рис.1 можна побачити процес гасіння піною низької кратності отриманою з плівкоутворювальних піноутворювачів Барс AFFF-1. Така піна може успішно ліквідувати горіння навіть тоді, коли конструкції резервуарів частково зруйновано і утворилися закриті зони „кишені”. Це пояснюється здатністю піни, генерованої з розчинів плівкоутворювальних піноутворювачів розтікатися поверхнею рідини, що зберігається в резервуарі та накриває її дзеркало рідини, навіть незважаючи на занурені частково конструкції.

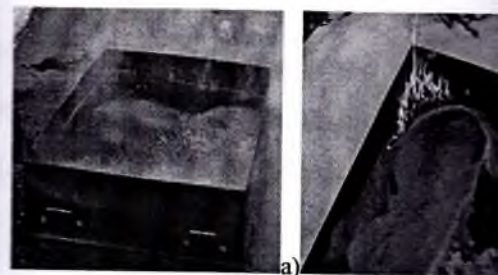

Рис. 1. Гасіння прямокутних дек з вибухом: а) загашене деко з нафтопродуктом вкрите піною; б) вогонь від гасіння в) загашене деко вкрите піною за допомогою стволу СВП.

„Барс AFFF-1” – фторсинтетичний пінний піноутворювач спеціального призначення підвищеної вогнегасної здатності для отримання піни низької та середньої кратності. Призначений для гасіння пожеж класів А і В (підкласи А1, А2) застосування усіма технічними засобами пожежогасіння: установки водяного та пінного пожежогасіння, пожежні автомобілі, тощо. Піноутворювач AFFF-1 призначений для гасіння водонерозчинних горючих рідин шляхом покласти піну на поверхню горючої рідини або під шар рідини (таке гасіння називається підшаровим). Для гасіння можна використовувати високонамірні генератори піни. Плівкоутворювальні піноутворювачі найкраще використовувати для гасіння нафти і нафтопродуктів піною низької кратності. Піна утворюється за AFFF-1, поступається піні низької кратності, але разом з тим швидкість гасіння буде дещо вищою. Зважаючи на вище сказане, краще піною низької кратності. Піноутворювач призначений для морською водою (за таких умов піноутворювач може певною мірою погіршуватись). Сертифікат № UA1.016.0108185-15 виданий Державним агентством України.

Переваги піноутворювачів типу Барс AFFF-1: висока ефективність, висока стійкість піни, час гасіння зменшуються втрати від пожежі, термін служби резервуарів безпечний, низька вартість (для такого типу піноутворювачів в Україні).

Рис. 1. Гасіння прямокутних дек з використанням Барс АFFF-1:
 а) загашене деко з нафтопродуктом вкрите плівкою утвореною БАРС АFFF-1, з використанням ствола СВПІ; б) вогонь відступає від розтікання плівки Барс; в) загашене деко вкрите піною отриманою із АFFF-1 за допомогою ствола ГПС-50

„Барс АFFF-1” – фторсинтетичний плівкоутворювальний піноутворювач спеціального призначення підвищеної вогнегасної здатності придатний для отримання пін як низької так і середньої кратності, здатний у водному розчині утворювати плівку на поверхні горючих рідин. „Барс АFFF-1” призначений для гасіння пожеж класів А і В (підкласи А1, А2, В1). Піноутворювачі придатні до застосування усіма технічними засобами пожежогасіння: вогнегасники, установки водяного та пінного пожежогасіння, пінні стволи на пожежних автомобілях, тощо. Піноутворювач АFFF-1 можна застосовувати для гасіння водонерозчинних горючих рідин шляхом подавання піни низької кратності на поверхню горючої рідини або під шар рідини, що зберігається в резервуарі (таке гасіння називається підшаровим). Для підшарового гасіння необхідно використовувати високонамірні генератори піни низької кратності. Плівкоутворювальні піноутворювачі найкраще використовувати для гасіння нафти і нафтопродуктів піною низької кратності. Піна середньої кратності, що утворюється з АFFF-1, поступає піні низької кратності за ізолювальною здатністю, але разом з тим швидкість гасіння піною середньої кратності може бути дещо вищою. Зважаючи на вище сказане гасити, нафту та нафтопродукти краще піною низької кратності. Піноутворювачі можуть застосовуватись з морською водою (за таких умов піноутворювальна здатність водних розчинів може певною мірою погіршуватись). Сертифікат відповідності в Реєстрі за № UA1.016.0108185-15 виданий Державним центром сертифікації ДСНС України.

Переваги піноутворювачів типу Барс АFFF-1: підвищена вогнегасна ефективність, висока стійкість піни, час гасіння менший, а відповідно зменшуються втрати від пожежі, термін зберігання 60місяців, екологічно безпечний, низька вартість (для такого типу піноутворювачів – найнижча в Україні).

Цитована література

1. Ковалишин В.В. Пінне гасіння / В.В. Ковалишин, О.Е. Васильєва Н.М. Козяр. – Львів : Сполум. – 2007. – 168 с.
2. Грушовінчук О.В. канд. дис. Обґрунтування параметрів генераторів комбінованої піни підвищеної вогнегасної ефективності. – 2015. – 176с.
3. Державний центр сертифікації ДСНС України (2009-2016рр.) – Електронний ресурс <http://dcs.mns.gov.ua/content/2016.html>.

Ковальов О.С.

ЩОДО ПИТАННЯ ОСНАЩЕННЯ РЯТУВАЛЬНИКІВ ДСНС ТА ПАТРУЛЬНИХ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ДОЗИМЕТРИЧНИМИ ПРИЛАДАМИ

В Україні у сфері використання ядерної енергії знаходиться близько 4 200 суб'єктів діяльності, з них 2 500 суб'єктів здійснюють діяльність у рамках ліцензій Держатомрегулювання України.

Контроль діяльності вказаних об'єктів у 2014 році проводився в обмеженому обсязі у зв'язку зі змінами у чинному законодавстві – перевірки підприємств, установ та організацій контролюючими органами протягом серпня-грудня 2014 року здійснювалася виключно з дозволу Кабінету Міністрів України або за заявкою суб'єкта господарювання щодо його перевірки. У той же час, Директива Ради Європи 2013/59/ЄВРАТОМ від 5 грудня 2013 року та стандарт безпеки МАГАТЕ GSR Part 1 „Governmental, Legal and Regulatory Framework for Safety” (вимога 29, пункт 4.50), якими встановлено основні стандарти безпеки з метою захисту від загроз, спричинених іонізуючими випромінюванням, передбачають, що компетентний орган з регулювання ядерної та радіаційної безпеки встановлює програму інспекційних перевірок у залежності від радіаційних ризиків контрольованих об'єктів.

Протягом 2014 року в Україні не було надзвичайних ситуацій, пов'язаних з подіями на ядерних установках або з іншими джерелами іонізуючого випромінювання та радіоактивними речовинами, які б становили загрозу для населення або довкілля. Разом з тим було зафіксовано 28 випадків виявлення у незаконному обігу радіоактивних матеріалів. У більшості таких випадків це були предмети з радіонуклідами природного походження або забруднені такими радіонуклідами металобрухт. В 11 випадках – це виявлення джерел іонізуючого випромінювання (ДІВ) у незаконному обігу.

До радіоактивних матеріалів належать:

- 1) джерела іонізуючого випромінювання;
- 2) радіоактивні речовини;
- 3) ядерні матеріали, що перебувають у будь-якому фізичному стані в установці або виробі чи в іншому вигляді.

Незаконний обіг радіоактивних матеріалів — перебування ядерних матеріалів, радіоактивних відходів та джерел іонізуючого випромінювання, крім генеруючих технічних пристроїв, які створюють або за певних умов можуть створювати іонізуюче випромінювання, поза державними системами

обліку і контролю радіоактивних матеріалів захисту, а також придбання, зберігання, використання, знищення, перевезення і захоронення зазначених матеріалів з дотримання установлених законодавством вимог.

Крім того, оскільки радіоактивні матеріали можуть виявляють переробні металургійні підприємства, вони надавати інформацію про цю знахідку, та з метою отримання такої інформації, пропонується встановити, що радіоактивно забруднений металобрухт та інші матеріали покладати на відправника металобрухту.

В Україні існує і кримінальна відповідальність за незаконне поводження з радіоактивними матеріалами.

1. Придбання, носіння, зберігання, використання, знищення, розпилення або руйнування радіоактивних матеріалів, іонізуючого випромінювання, радіоактивних матеріалів, що перебувають у будь-якому фізичному стані (виробі чи в іншому вигляді) без передбаченого законом дозволу, – карається вольою на строк від двох до п'яти років.

2. Ті самі дії, вчинені з метою сприяння здоров'ю людей, майнової шкоди у великому розмірі, – караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.

3. Дії, передбачені частиною першою цього статуту повторно або за попередньою змовою групою осіб, спричинили загибель людей, майнову шкоду у великому розмірі, довкілля чи інші тяжкі наслідки, – караються позбавленням волі на строк від восьми до п'ятнадцяти років.

Але ніщо не зупиняє тих людей, які не бояться кримінальної відповідальності. Сьогодні в нашому суспільстві також існує проблема, пов'язана з населенням де можливе використання радіоактивних матеріалів для дестабілізації обстановки. Використання радіоактивних матеріалів великої шкоди не тільки моральному, а й фізичному населенню.

Але сьогодні, на жаль, недостатньо уваги приділяють пошуку, ідентифікації радіоактивних речовин.

Особливо хотілося відмітити необхідність оснащення приладами рятувальників Державної служби з надзвичайних ситуацій та поліцейських патрульної служби Національної поліції.

Рятувальники ДСНС виконуючи свої функції в надзвичайній ситуації повинні мати при собі засоби, зможу своєчасно виявити джерела іонізуючого випромінювання місцях і тим самим зберегти життя і самих рятувальників.

Під час виконання своїх обов'язків рятувальники населенням, затримують правопорушників, які створюють велика вірогідність виявлення джерел іонізуючого випромінювання.